

DEMÀ
Josep Ramoneda

Salvador Cardús

Fermesa, ambaixadors

Avui, dimarts 8 d'abril del 2014, tres honorables ambaixadors del Parlament de Catalunya es presenten davant de les Corts espanyoles per defensar la petició que ens sigui traspasada la competència per poder celebrar un referèndum dins del marc de la legalitat vigent. Es tracta de poder utilitzar un instrument radicalment democràtic que ha de permetre conèixer la voluntat dels catalans –de fet, de la nació catalana– sobre el seu futur polític. Aquests tres ambaixadors, que hi van en nom d'una gran majoria dels diputats del Parlament i, segons els sondejos, de més de tres quartes parts dels catalans, argumentaran de manera enraonada i institucionalment educada el perquè de la conveniència d'atendre la petició del poble de Catalunya de ser consultat. Es tracta d'un desig que, anant de baix a dalt, s'ha manifestat en els darrers temps també de manera popular, cívica, massiva i imparable, en un procés políticament insòlit a les democràcies parlamentàries occidentals.

ALLÒ QUE ES VEURÀ AVUI a les Corts espanyoles serà l'expressió més genuïna del diàleg democràtic. És, des del meu punt de vista, l'únic diàleg substantiu i valuós possible, necessàriament fet a la llum pública i el resultat del qual ha de servir perquè, després, el nostre Parlament pugui prendre legítimament les determinacions que garanteixin que els catalans tindrem l'oportunitat de pronunciar-nos com a nació. Les altres peticions de diàleg a l'ombra amb negociacions secretes formen part d'un estil de fer política que a hores d'ara mereixeria el rebuig i la condemna de la majoria dels catalans que ens sentim protagonistes del tomb que ha fet la història d'aquest país. Els qui suposen que hi ha camins del mig, dreceres, portes del darrere o pactes ocults entre poders fàctics que podrien comprar l'exigència ciutadana de decidir el propi futur per un plat de lleties, és que encara no han entès la magnitud de tot el procés de transformació política catalana d'aquest inici de segle XXI.

COM A VERITABLE EXERCICI de diàleg democràtic, avui podrem veure, en primer lloc, si se'ns escolta. I, en segon lloc, veurem com se'ns respon. No es pot pas dir que les expectatives siguin bones. N'hi ha que, abans d'escoltar, ja s'han afanyat a tapar-se les orelles. Estan espantats i, ara com ara, tenen més por de dialogar ells que nosaltres. Però, certament sense ingenuïtat, d'entrada cal deixar en suspens tota especulació sobre el resultat d'aquest diàleg i s'ha d'emprendre de manera franca i coratjosa. Cal tenir molt present que el món ens mira amb atenció, que escoltarà la nostra petició i, sobretot, que prendrà no-

ELENA RYABITSKAYA / GETTY

El món prendrà nota de la resposta que se'ns doni avui a les Corts espanyoles

ta de la resposta que se'ns doni. Ahora, és transcendental que els ciutadans espanyols també puguin escoltar-nos, i que vegin com se'ns respon.

ESPANYA S'HA D'ANAR fent càrrec que la relació amb Catalunya canviarà de naturalesa política en molt poc temps. Aquí, en gran mesura, ja s'ha fet el canvi mental que ens ha permès desempal·lar-nos del victimisme paralitzador propi de la condició de vassall. Ara els espanyols han de deixar de veure'ns com si fóssim de la seva propietat, com si un membre del seu cos estigués en risc de ser amputat. Si avui entenen que no dialoguen amb una part d'ells mateixos, sinó amb un altre subjecte que vol ser i, de fet se sent, plenament sobirà, en igualtat de condicions, haurem fet un gran pas endavant per a una bona resolució d'aquest procés emancipador.

S'EQUIVOCARÀ QUI VEGI en Turull, Rovira i Herrera tres diputats autonòmics mendicant favors. Són els tres ambaixadors del Parlament sobirà d'una gran nació, que vol dialogar però que s'expressa amb la màxima dignitat i fermesa. La que els exigeix el poble que representen.